DOMSTOLENS DOM
AF 26. JUNI 1958

Société d'Électro-Chimie, d'Électro-Métallurgie et des Aciéries électriques d'Ugine mod Den Høje Myndighed for Det europæiske Kul- og Stålfællesskab

Sag 11/57

Processprog: Fransk

Angående:

Søgsmål om annullation af artikel 3, stk. 1 b, artikel 6, stk. 3 og artiklerne 8 og 9 i beslutning nr. 2/57 af 26. januar 1957 (offentliggjort i JO nr. 4 af 28. 1. 1957; findes ikke på dansk) og følgelig også af artiklerne 4, stk. 3, 5, 6 stk. 1 og 2, og 7 i den nævnte beslutning.

Domskonklusion:

Sagen kan antages til realitetsbehandling, men savner fornødent grundlag: følgelig afvises annullationssøgsmålet indgivet imod bestemmelserne i artiklerne 3, stk. 1 b, 4, stk. 3, 5, 6, 8 og 9 i Den Høje Myndigheds beslutning nr. 2/57 af 26. januar 1957.

Generaladvokatens forslag til afgørelse:

at sagen afvises.

Sammendrag

1. *Retspleje — annullationssøgsmål — generel beslutning — sagsøgende virksomhed — magtfordrejning — antagelse til realitetsbehandling*
   (Traktaten, artikel 33, stk. 2)

2. *Finansielle ordninger — indirekte virkemidler*
   (Traktaten, artiklerne 53 og 57)

3. *Fællesskabets grundlæggende målsætning*

   a) *Den Høje Myndigheds forpligtelser — anvendelse af artiklerne 2 til 5*
   (Traktaten, artiklerne 2, 3, 4, 5 og 53)

   b) *Tilvejebringelse af overensstemmelse mellem de forskellige mål i artikel 3*
   (Traktaten, artiklerne 2, 3, 4 og 53)

4. Finansielle ordninger — fordelingssystem — direkte indgreb i produktionen (Traktaten, artiklerne 53 b, 59 og bilag II)

5. Styringen af investeringerne — finansielle ordninger — indirekte indgreb i investeringerne (Traktaten, artiklerne 53 og 54)

1. En sag anlagt af en virksomhed mod en generel beslutning kan antages til realitetsbehandling, når virksomheden påberåber sig at være offer for de anfægtede bestemmelser, og når den udtrykkeligt påberåber sig et eller flere filfælde af magtfordrejning i forhold til sig, idet den på relevant måde angiver de årsager, hvoraf det eller disse tilfælde af magtfordrejning efter dens mening udspringer, og når de fremførte anbringender tilsigter at få fastslået, at Den Høje Myndighed ved vedtagelsen af de anfægtede beslutninger har anvendt de beføjelser, som traktaten har tillagt den, til andre formål end de, med henblik på hvilke beføjelserne blev tillagt den.

2. De i artikel 53 omhandlede finansielle ordninger er ordninger, som er baseret på overførsel af ressourcer, især i form af udligning eller kompensation. De er »indirekte« interventionsmåder, således som det forstås i traktatens artikel 57, og står herved i modsætning til direkte virkemåder, såsom en fastsættelse af et kvotasystem for produktionen (artikel 58) eller fordeling af ressourcerne (artikel 59).

3.a) Den i artikel 53 udtrykkelige omtale af artikel 3 fritager ikke Den Høje Myndighed fra at overholde traktatens øvrige artikler, navnlig artiklerne 2, 4 og 5. Artiklerne 2 til 5 skal altid overholdes, fordi de fastsætter Fællesskabets grundlæggende målsætning. Disse bestemmelser er af samme tvingende karakter og skal iagttages samtidig for at sikre en korrekt anvendelse.

b) Bestemmelserne i artikel 2 til 5, der er tilstrækkelige i sig selv, er umiddelbart anvendelige, når de ikke er gentaget i nogen bestemmelse i traktaten. Hvis de er gentaget eller reguleret i andre bestemmelser i denne, skal disse, som vedrører en og samme bestemmelse, betragtes i deres helhed og anvendes samtidig. I praksis må man, da målene i artikel 3 udgør almindelige principper, mod hvis gennemførelse og indbyrdes overensstemmelse man i videst muligt omfang skal stræbe, dog tilvejebringe en vis overensstemmelse mellem disse forskellige mål, idet det er åbenbart umuligt at gennemføre dem alle samtidig og hver især fuldt ud.

4. De i traktatens artikel 59 og bilag II fastsatte fremgangsmåder, som udelukkende består i fastsættelse af anvendelsesprioritering og fordeling af ressourcer, er direkte og udelukkende kvantitative og har derfor intet at gøre med indirekte indgreb i produktionen i form af prisforanstaltninger med mængdemæssig indkøbsbegrænsning, idet et sådant indgreb sker ved en finansiel ordning i medfør af artikel 53 b.

5. Bestemmelserne i traktatens artikel 54 er på ingen måde en hindring for anvendelsen for foranstaltninger, som er i overensstemmelse med de forenede bestemmelser i traktatens artikler 3, 5, 53 b, 57 og 59, og som kan øve indflydelse på styringen af de investeringer, virksomhederne har planlagt. Navnlig har de i artikel 53 b omhandlede finansielle ordninger, som Den Høje Myndighed har ret til at anvende som indirekte virkemiddel på produktionen, ifølge deres natur virkninger, der kan influere på producenternes dispositioner, f. eks. deres investeringsprogrammer.